

Italijanski škorenj in Sicilija maj, junij 2013

(Polotok Gargano, Salento, amalfijska obala)

Doživeti Italijo v nje najlepšem času. Odločitev, da bomo letos bolje spoznali Italijo je bila sprejeta že pozimi in veliko hladnih zimskih večerov je bilo preguglanih ob načrtovanju tega potovanja. In glede na obsežnost lepot, ki jih Italija ponuja, tako zgodovinskih, naravnih in kulinaričnih, sva za ogled z lahkoto porabila cel mesec. V tem terminu je veliko kampov in PZA-jev še zaprtih in na srečo sva imela vedno dovolj koordinat še za plan B.

Ker je ena rubrika premajhna za opis in oris vsega kar sva videla, je potopis razdeljen na dva dela. Pričujoči potopis opisuje italijanski škorenj v celoti, od doma - do doma, v naslednjem pa sledi opis popotovanja po Siciliji.

Četrtek zjutraj odrineva na pot do Ravene. Zabavišni park Mirabilandia nas v tem času pričaka z okrnjeno ponudbo (34€). Pred Riminijem si ogledava še Italijo v miniaturo, se ustaviva pri »Ponte di Tiberio« in nadaljujeva v Cattolico do kampa Missano Adriatico 43.973729, 12.712984 (22€)

44.335684, 12.266728, MIRABILANDIA parking pred vhodom

44.089926, 15.513561, Italija v miniaturo, parking pred vhodom

44.064186, 12.562978, PONTE DI TIBERIO Rimini

Zelo velik akvarij v Cattolici je največji na Jadranu in je razdeljen na štiri dele, ki so tematsko povezani v štiri barvno ločene dvorane, od rib, morskih psov, kač, kuščarjev..... Zanimivost, ki pritegne tako odrasle kot otroke. Vstopnina 19€, otroci do enega metra brezplačno.

43.9700615, 12.7233312, AQUARIO DI CATOLICA

Apulija – Puglia je mistična pokrajina v jugovzhodni Italiji, ki se začne z rtom Gargano – Promontorio dell Gargano

Izklesane obale, kristalno čisto morje, lepi zalivi, čudovite plaže, slikovite vasice, tipični izdelki, odlična hrana, so značilni za polotok Gargano in velja za eno lepših italijanskih destinacij, ki ga je vredno obiskati.

Kulinarični postanek je v Sannicardo Garganico. Večji parking je sicer kakih 500 m pred Torre Mileto, vendar glede na odsotnost turistov sva pripeljala čisto pred turen.

41.928364, 15.621003, Torre Mileto – Sannicardo Garganico

Nadaljevala sva mimo jezera Lesina in Varano, vendar ga iz obalne ceste niti ni opaziti. Menda so tu krasne kolesarske poti, od Rodi Garganico mino Lido del Sole v Crocifisso di Varano, Grotta di San Michele Arcangelo, San nicola Varano v Capoiale in nazaj v Rodi Garganico (60 km), ki pa jih velikokrat prečkajo domače živali – krave, ki pa menda zahtevajo precejšnjo pozornost.

Med potjo sva se zapletla v center mesta Rodi Garganico in občudovala njegove lepote ozkih uličic. Mesto je znano tudi po »pomarančni šagri« od 2. do 4. maja. Od tod prihajajo znane pomaranče po imenu »Bionda del Gargano«.

Prenočila sva dobesedno na peščeni plaži v kampu Bellariva, 41.945304, 16.007343 (18€) pod samim mestom Peschici, kjer pa je bilo še nekaj kampov in PZA-jev.

Večerni ogled mesta in njegove okolice nas ni pustil ravnodušne. Z dobrim namenom sva se odpravila do obetavne restavracije na obali, ki je bila zraven »trabucco«, posebne ribiške vabe ali »mašince za ribolov«, vendar je žal v tem času še neaktivna, zato sva večerjo poiskala v centru romantike mesta Peschici. Popotnik, tega nikar zaobiti! Domačini so bili zbrani na ulicah, Župan pa jim je v svojem govoru nekaj obljubljal.....

41.947269, 15.993537, Restavracija in trabucco - romantična lokacija

Med potjo do mesteca Vieste je še ogromno turnov in trabuccov in težko bi rekla kateri je lepši, bolj romantičen. Za mestecem Vieste pa štrli tale skala iz morja. Gotovo bodo geologi znali opisati to čudo, midva sva ga le občudovala.

41.879245, 16.177273, Pizzomunno Vieste visok več kot 20 metrov

Od Peschici do Vieste mrgoli kampov, vseh vrst. Ravno tako pa tudi nekaj kilometrov naprej od Vieste. Midva sva se odločila za enega izmed mnogih, PZA GHIRONDA 41.86251, 16.17465, z vso infrastrukturo (10€) Prostor je na sami peščeni plaži, ki se razteza kakih 5 kilometrov. Vieste je spet eno malo krasno mesto, z ozkimi uličicami, gostilnicami in restavracijami, cerkvijo na vrhu, pred katero sva ravno srečala svate, ki so nevesto pospremili pred oltar.

41.827469, 16.194138, Obok zaljubljenecv, zaliv Svetega Srečka – Arco di Diomede Baia di San Felice

Razvejana obala ponuja krasen pogled na čudež narave v teh izklesanih skalah. Tu v bližini so poleg čudovitih plaž tudi Grotte Illuminate, pa razni turni in turkizno bistro morje. Idealen bi bil ogled s čolnom, ki jih ponujajo v vseh mestih, vendar se je nam mudilo naprej, naš kanu pa bi bil prepočasen.

41.747387, 16.143105, Faraglioni Baia delle Zagare

Do famoznih skal »Le forbici« pelje ozka pot, ki je skorajda primerna tudi za AD, vendar se konča z luksuznim resorjem, kjer nas varnostnik prijazno zavrne nazaj, tako da kopanja na tej čudoviti plaži nismo doživeli.

41.707120, 15.591220, Parking Monte Sant'Angelo (5€) je tik ob gradu.

Svetišče – Santuario di San Michele Arcangelo je pomembno romarsko središče, ki povezuje Mont Sant'Michel v Franciji z Jeruzalemom in še nekaj vmesnimi svetišči. Pod cerkvijo je še eno svetišče »Sagra grotta« Sveta jama, v kateri je še ena cerkev v skali.

41.629637, 15.922518, Castello di Manfredonia, parking zraven

Pot do svetišča in spet v dolino do Manfredonije je zelo ozka in vijugasta. Med vzpenjanjem pa oko zazre v rodovitno dolino, kjer rastejo oljke, oljke in oljke.

41.08326, 16.27192, Castel del Monte,

Zaradi osmerokotne oblike je Castel del Monte, zgrajen leta 1240, danes Unescov zaklad, ostal predmet nenavadnih razlag, nekateri ga označujejo kot prehod med nebom in zemljo. Dviga se nad pokrajino, ki se vije kot zelen tepih obdelanih polj posejanih z žitom in ovsom, oljčnimi in mandljevimi nasadi.

PZA in parking je oddaljen kak kilometer stran in do gradu vozijo mini avtobusi. Cena parkinga za čas ogleda je 2€, vstopnica v grad pa 5 €.

Alberobello izgleda kot ljubko mesto palčkov. V tej pokrajini so našeli 15.000 trullov. Samo mesto pa šteje 1070 hišic, ki imajo svojo zgodbo. Namreč, tudi pred davnimi časi je oblast pobirala davek na hišo. Uporni ljudje so se želeli izogniti plačevanju, zato so gradili hiše na tak način, da so kamenje polagali drug na drugega, brez vezivnega materiala. Ko je oblast prišla po davek, (NUZS), so le to razstavili (skrivnostni ključ trulla je bil le en kamen, ki so ga izruvali iz zidu in hiška se je sesula) in se tako izognili plačilu, po sistemu; ni hiše, ni davka.

Danes so hiše v Alberobellu zaradi higiene navzven ometane z mavcem, v notranjosti pa so zaradi prahu in izolacije kamenje »zafugirali«. Hiše so še vedno naseljene, nekatere celo oddajajo turistom. Z stožcem ali streho pa je pokrit en prostor, na primer dnevna, spalnica, kuhinja... Tudi cerkev je v mestu zgrajena po istem sistemu.

Na celotnem območju polotoka Apulije so imeli v tem tednu volitve županov in v vsakem okrašenem mestu so bile veselice z njihovim tipičnim plesom Pizzico in glasbo. Slišati je bilo nagovore potencialnih kandidatov občanom po sistemu ... jaz sem, jaz bom, jaz znam, jaz vem, z mano boste lahko..... bla, bla, bla, podobno kot pri nas.

Prenočiva v Alberobello; PZA »Nel verde« 40.78254, 17.23413 z vso oskrbo je nedaleč od centra mesta (18€).

Trullo – značilna hiška iz kamna

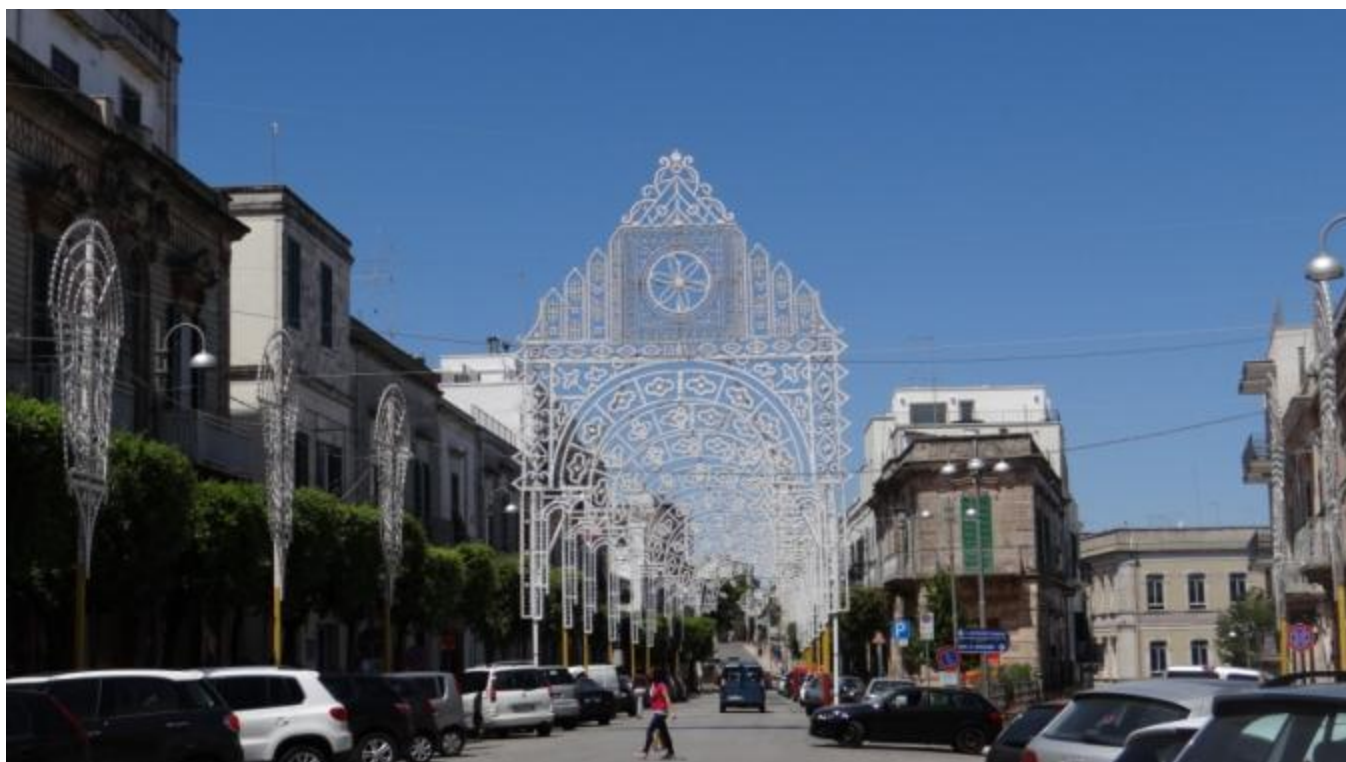

Trullo cerkev

Iz Alberobello sva se s skuterjem odpravila do mesta Locorotondo, Cisterino in prelepega belega mesteca Ostuni. Med potjo ne moreš spregledati travnikov polnih makov in pokošenih žitaric.

Okrašeno mesto Cisterino

Cisterino

Locorotondo

Belo mestoce Ostuni

Ostuni katedrala

V Ostuniju sva se ustavila v lični »tratoriji« gostilnici. Njihova specialiteta so »orecchiette«, testenine podobne polžkom, sicer pa imajo na tem koncu odlične »antipaste«, predjedi, ki so v glavnem iz testenin ali zelenjave.

Odlične so tudi morske in mesne jedi, ki so enostavno pripravljene in postrežene z okusom. Velik krožnik malo hrane. Vsekakor pa prednjači pizza in focaccia. Po mojem mnenju pa so vrhunec njihove hrane siri vseh vrst. Še prav posebno specialna pa je »mozzarella«, oziroma »burrata«. To je kepica zvezane mocarele, v kateri je sredica iz nekakšne smetane. Naslednja je »mozzarella alla Bufala«.

Tu v teh krajih imajo zelo močno črno vino z imenom Primitivo z do 14% alkohola.

Vse te dobrrote lahko samo sanjate, če se na kosilo odpravite po 14. uri. Takrat namreč Italijani počivajo. In pozabite na hrano do 19. ure zvečer, ko spet odprejo lokale s hrano.

40.833683, 17.340423, Zoosafari Fassano v Martina Franca

Edina žival, ki sva jo videla v ZOOSAFARI FASSANO je bila štoklja, ki je gnezdila pred vhodom, saj se živalski vrt za obiskovalce odprt od 9,30 do 15 ure. Po pripovedi obiskovalcev je park obvezen ogleda. Nama se žal ni izšlo.

40.821181, 17.491160, Agip, Torre Canne – Jezus ki se zgraža nad ceno goriva

Peljala sva mimo Brindisija v Lecce, kjer sva si želeli ogledati mesto, vendar je bil parking v mestu (Camper Park Fuori le Mura 40,351369, 18.177207) v izkopih in gradnji, ulice polne vozil, gužva nepopisna, zato sva se odpeljala v San Cataldo.

40.384228, 18.305032, PZA San Cataldo ob peščeni plaži je ogromen parking, vendar sva se zvečer utaborila v naslednjem:

40.255786, 18.443732, PZA I faraglioni (15€) Sant'Andrea pred mestom Otranto

Torre Sant'Andrea

40.035996, 18.461478, Kupola palače Sticchi, Santa Cesarea terme

40.030445, 18.450654, Stari svetilnik, Santa Cesarea terme

39.844778, 18.385827, Fiordo - Ponte di Ciolo

39.796172, 18.368419, Svetilnik Leuca

Leuco in Gallipoli sva bolj obšla in iskala naslednji prostor za prenočevanje.

Galipoli utrdba

40.292326, 17.765838, PZA IL Saraceno (14€)

40.295663, 17.743494, Torre Colimena

Čudovita plaža Punta prosciutto, mirna noč in zjutraj se odpraviva proti Manduriji. Menda je ta kraj znan po odličnem rdečem vinu in bogatem starem mestu, ampak zardi ozkih ulic, gužve in Garmina sva se odrekla vsem tem lepotam in čim manj stresno zapustiti center mesta. Nadaljujema proti Tarantu. Iskala sva parkirišče in nisva našla nič pametnega, zato sva le zaokrožila po mestu in nadaljujema do Castellanete, kjer je muzej Rodolfo Valentino in naprej proti Materi.

Starodavno mesto Matera je staro 9000 let. Zgrajeno je v in na skalah, pod mestom pa so številne jame. Nekatere naravne, nekatere pa izdolbene in v njih so ljudje živeli še pred 50 leti prejšnjega stoletja. Zaradi pomanjkanja higiene, saj so v jamah živele skupaj z ljudmi tudi domače živali, so oblasti izselile prebivalce iz njih. Danes lahko obiščete takšne jame, vendar le kot muzej ali hotel. Obvezen je ogled Grotte in Chiese Rupestri, Castello Tramontano, Cerkev Madonna dell Idris, Roccia di Monterrone, Chiesa di San Pietro, Sassi di Matera, Duomo di Matera. Najbolje je, da se priključite kakšni vodeni skupini in izkoristite razlago vodiča.

V Materi je Mel Gibson posnel del filma Kristusov pasijon

Katedrala v Materi

40.664092, 16.611824, Cerkev Santa Maria di Idris v skali

Življenje v jamah pod mestom – Sassi di Matera

40.861319, 16.604935, Muzej skulptur Matera

2 kilometra oddaljen Agriturismo ponuja vodene izlete z minibusom, tam pa lahko parkirate AD z par ur. To vas bo stalo 12€ z vso infrastrukturo in WIFI. Midva sva se gor v center mesta odpravila z skuterjem.

Naslednje spanje v Capo Rizzuto 38.895670, 17.092649, Camping il Faro, (15€)

To ni štrajk smetarjev, ampak vsakdanja praksa.

Obala Kalabrije

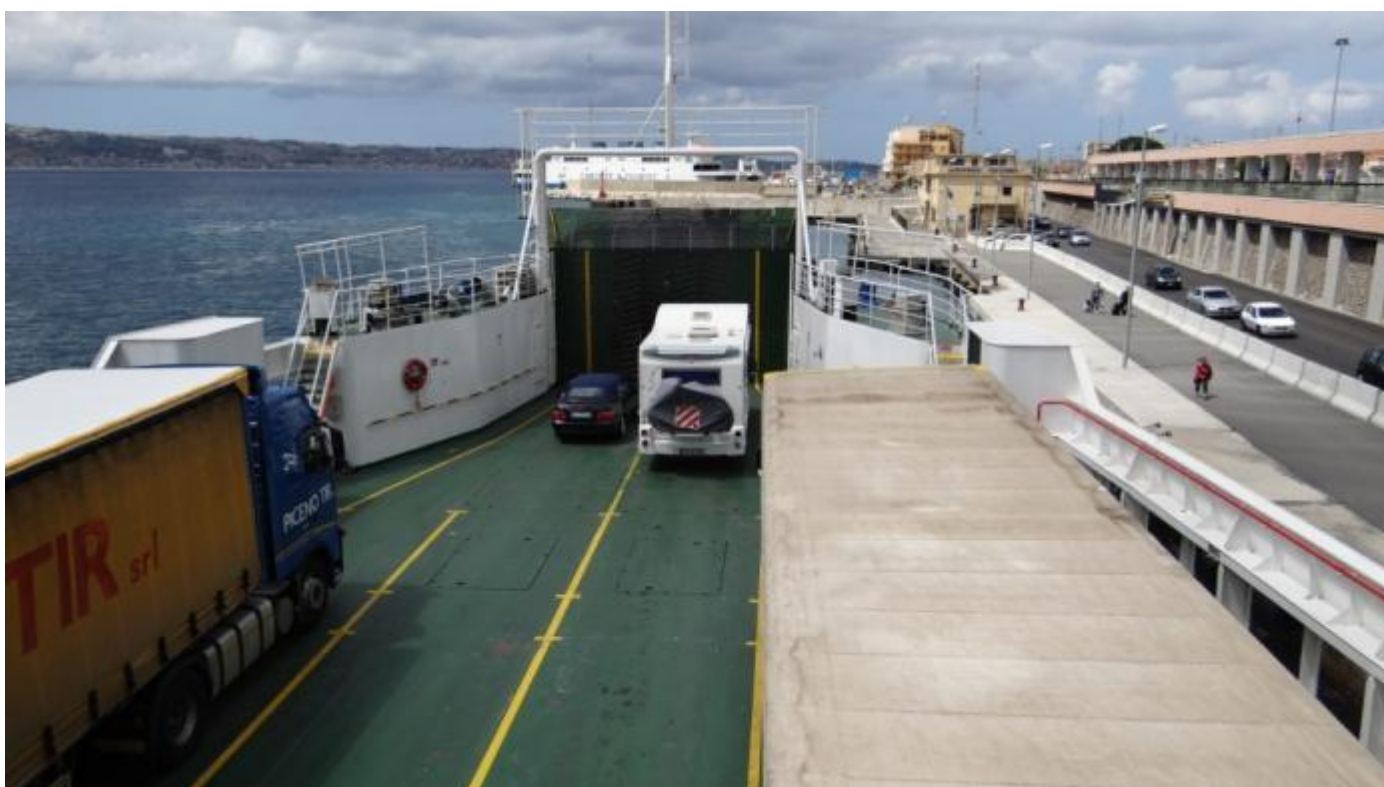

38.482755, 16.579893, Jutranja kava v Guardavalle Marina

V Kalabriji se ti včasih zazdi, da si na luni.

38.215873, 15.634973, Villa San Giovanni, trajekt na Sicilijo

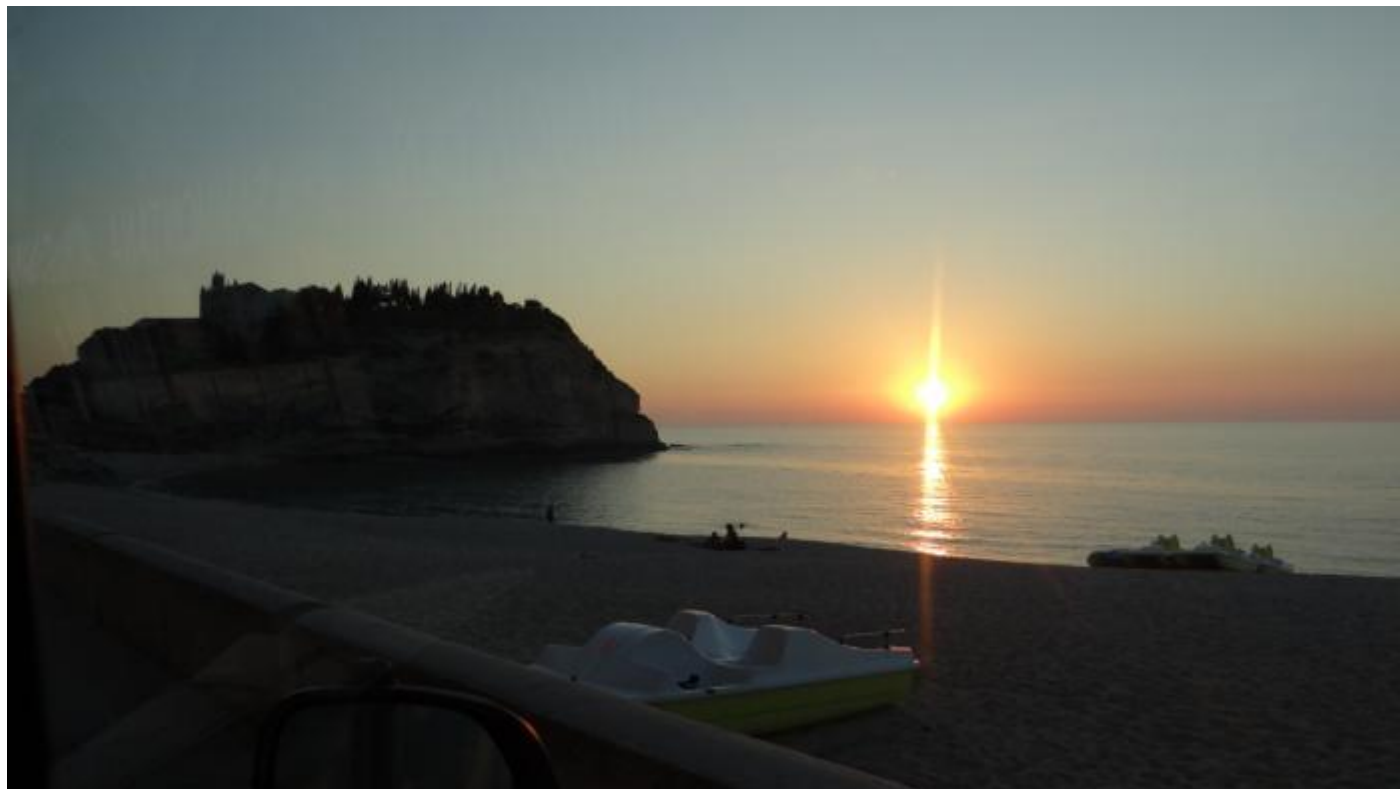
Povratna karta do Messine in nazaj, ki velja 60 dni stane 93€, če pa bi se vračala v 14 dneh bi stala 64€. Vožnja traja cca 25. minut. Do Messine več trajektnih podjetij in sicer; Moby, SNAV, Ferrys Grandi navi veloci, Tirrenia, Grimaldi. Pomembno je biti pozoren na ime družbe, kajti v Messini vas na drug trajekt ne bodo sprejeli.

POVRATEK IZ SICILIJE 17.6. popoldan. Po prihodu iz Sicilije na kopno se odpraviva proti domu. Imava še cel teden časa za ogled preostanka načrtovane poti. Prvi je na vrsti Capo Vaticano. Tik pred mestom nas Garmin spet zavede v poljske poti in na najbolj nemogoč način poišče za njega najboljšo verzijo. Komaj se izvlečeva iz grbin in makedama, vendar sta bila ves stres in panika poplačana. Parkirava pred svetilnik 38.619349, 15.829203 in se peš odpraviva po stopnicah do barčka s čudovitim popoldanskim razgledom na kozarček domačega vinčka in še v bližnjo trgovinico po domače dobrote z medom in pikantne omake.

Nadaljujeva do Tropeje, kjer prenočiva v kampu Marina, tik ob morju 38.6789, 15.89454. Žal si nisva vzela veliko časa za ogled mesta. Vse kar sva utegnila videti je bil kamperski obhod po ozkih, enosmernih ulicah.

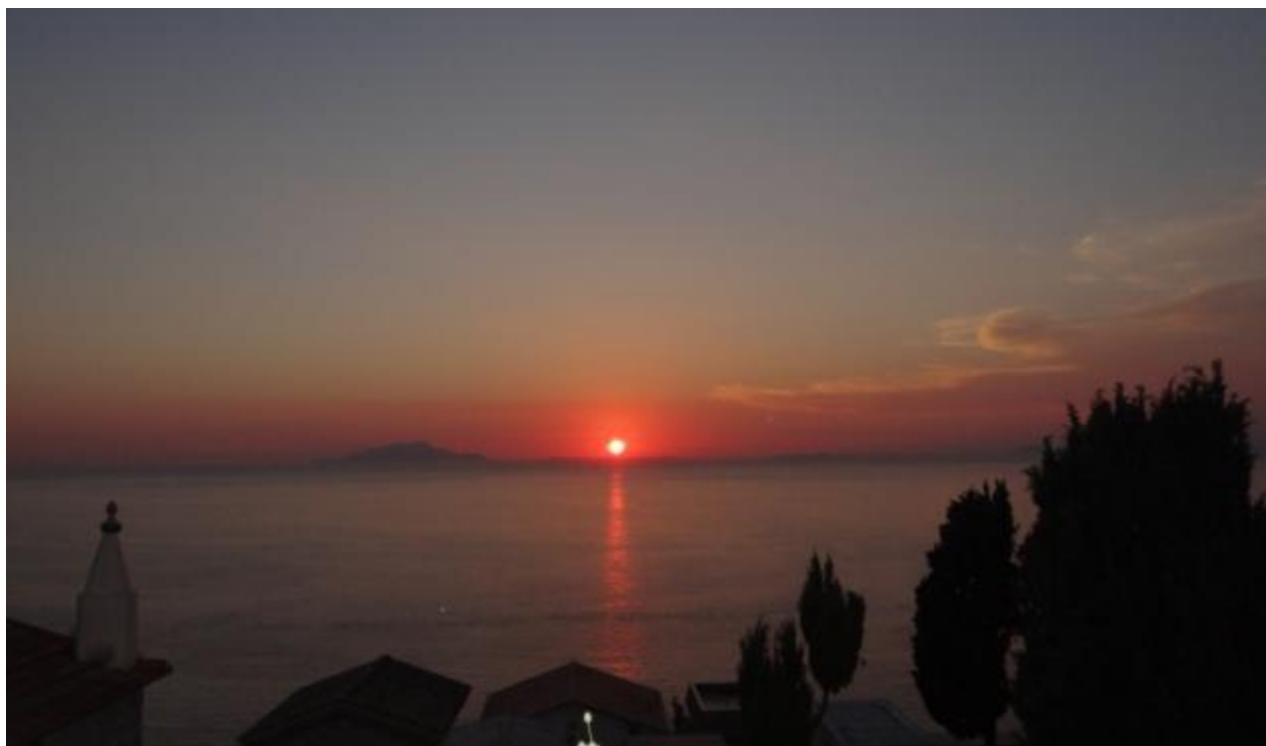
Nadaljujeva proti Sorentu.

Zvečer prispeva na amalfijski polotok. Pogled je prekrasen.

Parkirava v Camping I Pini 40.635486, 14.417657. Nočitev 15 €.

S skuterjem se zapeljeva do centra mesta in obale, kjer nas s Caprijem v ozadju pričaka čudovit sončni zahod. Menda ga domačini znajo tržiti kot najlepši sončni zahod na svetu.

Na polotoku sva ostala 4 dni in ga prevozila po dolgem in počez. Positano je mondeno mesto, ki je naravnost čarobno in vredno ogleda. Ravno tako ne moreš ostati ravnodušen nad lepotami mesteca Praiano in Amalfi.

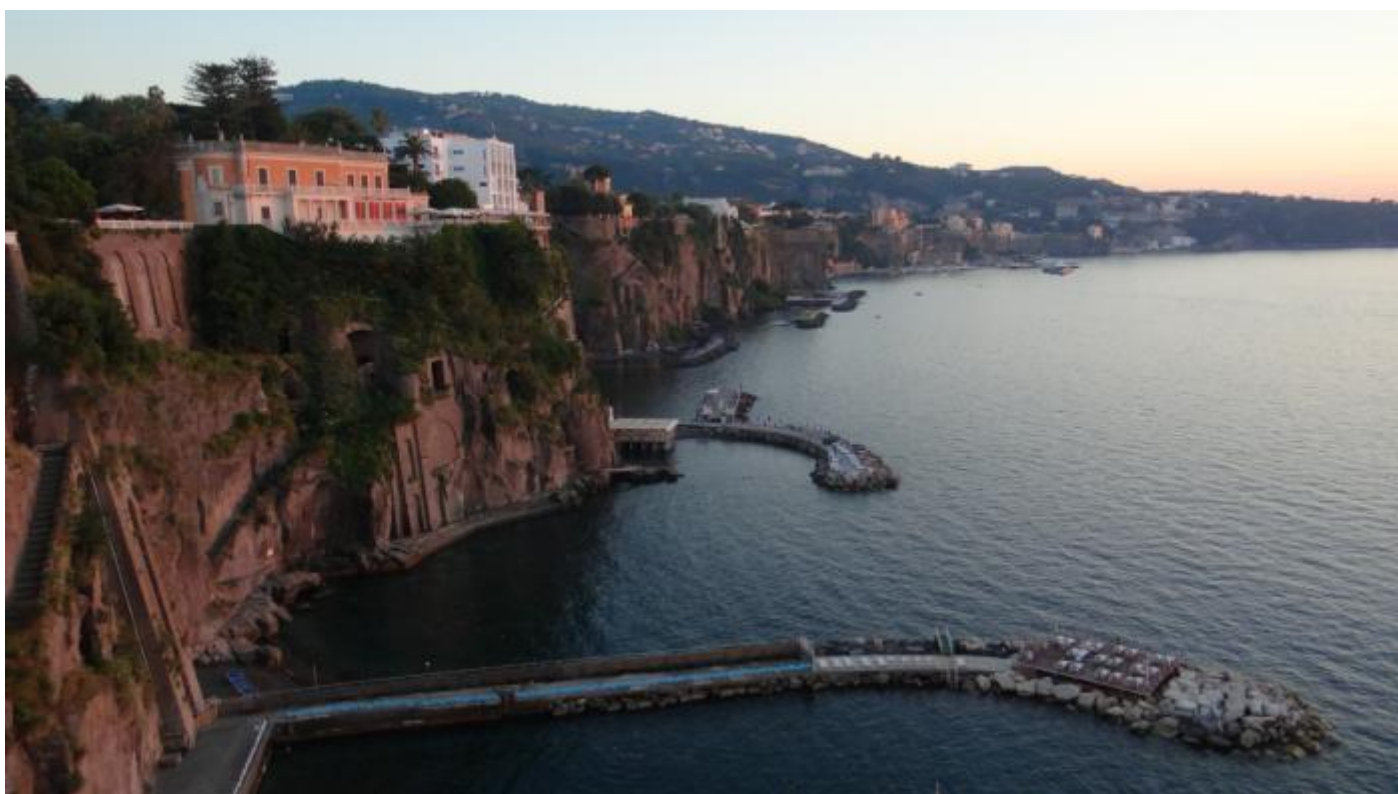

V rumeni stavbi je ličen barček in iz njegove terase na strehi je grozljiv pogled navzdol na skalnato obalo.

V italijanskem jeziku se te ogromne limone imenujejo Cedro, uporabljajo jih za izdelavo peciva.

Nadaljujeva v Pompej. Za par ur sva kamper parkirala v PZA Zeus 40.749106, 14.480997, Cena dnevnega parkiranja je po urah znašala 17 €, vstopnica za Pompeje pa 11 € na osebo. Temperatura je tega dne neusmiljeno žgala in pri 33°C sva obisk opravila v pospešenem slogu. To je bil prvi kraj v Italiji, po skoraj mesecu dni, da sva doživela nepopisno gužvo. Zraven PZA - ja je tudi železniška postaja, ki pelje v center mesta Napoli, ampak se za ta obisk raje nisva odločila.

Odkritje zakritega mesta Pompei se je zgodilo leta 1710, slučajno, ko je domači kmet želel izkopati vodnjak poleg svoje hiše, v vasi, ki je zrasla nad 30 metriskim s pepelom pokritim Pompejem. Vse od tedaj so v večjem ali manjšem obsegu potekala izkopavanja, dokler ni leta 2000 David W. Packard, sin enega izmed ustanoviteljev Helvett – Packard obiskal kraj in odločil investirati projekt Herculaneum iz svoje fundacije Packard Humanities Institute. Po štirinajstih letih in 25. milijonih dolarjev kasneje, Herculaneum izraža svojo najlepšo podobo.

Pritegnila nas je razlaga vodiča, ki nam je pokazal prvi GPS, ki je bil izumljen že v tistih časih. V kamnu je na vogalu hiše vklesan falus (penis), ki je kazal smer javne hiše. In to ni edini primerek v Pompejih!

Plačala sva karti za vožnjo z vlakcem na Vezuv, 10€, ki pa se je žal pokvaril in namesto njega so po uri čakanja poslali 3 kombije, brez klime. Brezzobi čiča pompejčan nas je pripeljal na Vezuv kot kamikaze, odložil in počakal 2 uri, da smo splezali na vrh, uničili par čevljev in podrgnili še preostali hrustanec v kolenih. V spodnji gostilni smo kupili komplet vina – Kristusovih solz z Vezuva in z odprtimi okni oddivjali po strmini ob spremljavi venčka domačih »Funikuli, funikula, O sole mio....« do avtodoma. Čiča nam je razložil in pokazal umetnost »napolitanske« vožnje in v hipu nam je bil jasen sistem prometa, ki smo ga gledali že skoraj cel mesec na Siciliji. Povzetek bi izgledal nekako takole: Glej me in bodi pozoren name, ker jaz tebe ne gledam kam greš!!! Južni Italijani so ego vozniki.

Ker smo mesto Napoli že prej dvakrat obiskali se nam je tokrat zdel pogled iz vrha Vezuva čisto dovolj.

Popoldan sva iz Ercolane odrinila mimo Viterba na jezero Lago di Bolsena. Pozno zvečer sva prispela v kamp ob jezeru v 42.638622, 11.984711, Camping Internazionale il Lago (22€). Zvečer je bilo polno komarjev, gospodinja precej skisanega ksihta, zjutraj pa sva ugotovila, da se v tisti žlobudri že ne bova kopala, zato sva kar odpokala v Unescovo mesto Orvieto.

Lokalna cesta čez hribe je bila lepa, dovolj široka in parkirala sva na parkirišču pod Orvietom, 42.720645, 12.128036, se sprehodila do Funicolare – vlečnice, 42.723526, 12.126042, ki pelje v krasno gotsko mesto Orvieto. Vozovnica 1 € velja za povratek v 70. minutah.

Takoj na desno iz vlečnice je Pozzo di San Patrizio - Vodnjak Svetega Patricija, ki je globok 162 metrov in je poseben zaradi tega, ker je izklesan v živo skalo in ima dvoje spiralnih stopnic. Ene vodijo navzdol, druge pa navzgor do izhoda iz vodnjaka. V nobenem primeru se torej z mimoidočim ne srečaš na stopnicah. Pri zunanjih 33°C je bila osvežitev prav prijetna, pa tudi že skrajno potrebna.

Odpravila sva se po ulicah do glavnega trga in katedrale, ki je res vredna ogleda. Gradili so jo celih 300 let in v njej stoji »menda« original Michelangelovega kipa »Pieta«, vendar je bilo slikanje prepovedano. Vstopnina 6€. Sicer mesto imenujejo podzemno mesto, saj je zgrajeno na izdolbenih jamah, labirintih in tunelih, ki so jih in nekatere še danes uporabljajo za skladiščenje in vinoteke. V jamah potekajo tudi poročni obredi. Žal smo prišli do vhoda ravno v času njihove sieste in 3 ure čakanja (do 16.ure) je bilo

preveč, zato smo odšli naprej in jame pustili za drugič, kajti pravijo, da jih je res vredno videti. Vodení ogledi so dvakrat dnevno, dopoldan in popoldan, cena 15€. Sam vñod pa je čisto blizu katedrale.

Popoldanski večji premik smo zaključili v Ferrari, v kampu Estense 44.853432, 11.633672, ki je v športnem parku in ima izredno senco pod murvami. Dve posebnosti velja omeniti za ta kraj. Po celi Italiji nisva videla tako natančnih in številnih oznak za kamp, in druga; sprehod med drevesi do toalet je pomenil pod vsakim čevljem 2 kg črnih lepljivih murv. Nočitev 23,5 €. Sosedje iz Nizozemske so bili izredno navdušeni nad mestom, saj leži na ravnici in ima izredno veliko kolesarskih poti. Midva pa sva se raje premaknila do obale, bliže morju in domu, v Lido degli Scacchi, ker je bila sobota dopoldan in so Italijani navalili na plažo, so bili vsi kampi ob obali nabito polni, tako da sva se ustavila kar na parkingu 44.710879, 12.239546, plačala 8€ za dva dni parkiranja in tam tudi prespala. Soboto in nedeljo sva izkoristila za zadnje kopanje in se v nedeljo zvečer vrnila domov.

Z avtodomom in skuterjem skupaj sva prepotovala 6.500 km. Kar precejšen stres nama je povzročil Garmin. Za avtodom velja izklopiti najkrajšo verzijo, ali še bolje, ga sploh ne uporabljati. Naslednjič bova zagotovo vzela s seboj drugo verzijo, tisto, ki je za kamperje, oziroma kamione.

Italija ima toliko naravnih, zgodovinskih in kulinaričnih znamenitosti, da je bilo 31 dni za cel škorenj in Sicilijo premalo. Uresničila sva le 70% načrtovane poti in čas naju je vedno malo preganjal.

Pred dvema letoma sva v Grčiji srečala upokojenca, par iz Anglije, ki potujeta po 6 mesecev skupaj. Gospa nama je dala krasen nasvet; nikoli ne načrtujta prevelike ture, ker bo sicer zelo naporno in ne bo mogoče vsega videti. Moram reči, da takrat je nisem povsem razumela, kajti midva sva bila takrat novopečena avtodomarja, sedaj pa zelo. Dnevi so nama tako hitro minevali, vsak dan je bil nekaj posebnega, poln presenečenj in superlativov v vseh pogledih. In tako kot rečeva po vsakem potepanju, sva tudi tokrat. Morava se vrniti nazaj, da vidiva in doživiva vse kar sva tokrat izpustila.